

กฎ ก.ตร.
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๖๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม มาตรา ๑๒๔ วรรคสี่ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง มาตรา ๑๒๖ วรรคสี่ มาตรา ๑๓๑ วรรคหก และมาตรา ๑๓๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๙ จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๒ ให้ยกเลิก
- (๑) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๒) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๓) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๔) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๕) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๖) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐
- (๗) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
- (๘) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๙) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ อัตรာโทษ และการลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑๐) กฎ ก.ตร.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการให้ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งเดิมรับโทษที่เพิ่มขึ้นหรือกลับคืนสู่ฐานะเดิม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑๑) กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖

(๑๒) ระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๑

การพิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น

ข้อ ๓ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏหรือจากการแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นโดยเร็วว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สั่งยุติเรื่อง ถ้าเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยและสามารถสั่งการได้ในกรณีเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หรือกรณีฟังได้ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการไปตามหน้าที่และอำนาจ ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควรจะให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อนก็ได้

การพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานในเบื้องต้นและพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เหตุเพราะตาย ให้ผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งสุดท้ายก่อนออกจากราชการเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจดำเนินการ

ข้อ ๔ การกล่าวหาที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ ถ้าเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อของผู้กล่าวหาและลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา

(๒) ยศ ชื่อ หรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการตำรวจผู้ใด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำที่เป็นการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไปได้

กรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มิหน้าที่รับผิดชอบผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ อาจมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการตำรวจผู้ใดและระบุข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามที่กล่าวหานั้นเพียงพอที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ หรือ

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ หรือ

(๓) มีการปรากฏทางสื่อมวลชนใด ๆ ว่าข้าราชการตำรวจในบังคับบัญชาผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยปรากฏพยานหลักฐานกรณีแวดล้อม หรือระบุพยานบุคคล พยานวัตถุ หรือพยานเอกสารบ่งชี้แนวทางเพียงพอที่จะดำเนินการทางวินัยได้

ข้อ ๖ กรณีตามข้อ ๕ ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรืออาจสั่งให้ยุติเรื่องได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำความผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไปได้

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๗ ในกรณีมีการกล่าวหาหรือสงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยเร็วว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหา และมีมูลเพียงพอที่จะสั่งให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจผู้นั้นหรือไม่ อย่างไร ถ้าเห็นว่าการณามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๙ ถ้าเห็นว่าการณามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้พิจารณาสั่งการหรือดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๐

ข้อ ๘ ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณาสั่งการได้ตามข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกล่าม اتهامที่สามารถทำได้เพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงความผิดหรือความบริสุทธิ์ของข้าราชการตำรวจผู้นั้น หรือที่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

(๒) เมื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ให้พิจารณาว่ากรณีมีมูลว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนเรื่องที่ถูกลกล่าวหาและเพียงพอที่จะสั่งให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจผู้นั้นหรือไม่อย่างไร หรือเห็นว่ามีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญาหรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งเกิดขึ้นกับหน่วยงานอยู่ด้วย ก็ให้รายงานมาในคราวเดียวกัน เพื่อเป็นข้อเท็จจริงในการดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป แล้วดำเนินการหรือรายงานให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการต่อไปตามข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ในการดำเนินการตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ถ้าผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งเรื่องที่ถูกลกล่าวหาให้ผู้ถูกลกล่าวหาทราบเป็นหนังสือว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด โดยระบุวัน เวลา สถานที่และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนเรื่องกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานเท่าที่มีให้ทราบตามแบบ ดว.ตร. ๑/๑ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้

(๒) ให้โอกาสผู้ถูกลกล่าวหาได้ชี้แจงโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบ ในกรณีที่ผู้ถูกลกล่าวหาไม่ชี้แจงภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ถูกลกล่าวหาทราบและไม่ประสงค์จะชี้แจง เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

(๓) รวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา แล้วสรุปว่าพยานหลักฐานใดรับฟังได้หรือไม่ เพียงใด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หากเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรลงโทษสถานใด หรือควรดำเนินการทางวินัยต่อไปอย่างไร แล้วดำเนินการหรือรายงานให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๐

ข้อ ๑๐ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๖ หรือได้ดำเนินการตามข้อ ๗ ข้อ ๘ หรือข้อ ๙ จนครบถ้วนสมบูรณ์ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือผู้ถูกลกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกลกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะสั่งงดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ตามมาตรา ๑๒๔

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกลกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษตามมาตรา ๑๒๔

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๙ แล้วแต่กรณี

(๕) ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้พิจารณาดำเนินการตามข้อ ๖๗

(๖) ในกรณีที่เห็นว่ามิมีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญาหรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วย ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว

ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสอง พิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับพยานหลักฐานหรือสำนวนหรือเอกสารการพิจารณาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ก็ให้ขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปตามมาตรา ๑๐๕ เพื่อขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปนั้นพิจารณาสั่งการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ส่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวน

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งการหรือดำเนินการแล้ว ให้จัดทำรายงานการพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานในเบื้องต้นไว้เป็นหลักฐานตามแบบ ดว.ตร. ๑/๒ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้

หมวด ๒

การสืบสวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๑ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยและผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็นหรือเห็นสมควรที่จะให้สืบสวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้

การสืบสวนข้อเท็จจริง หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานซึ่งผู้มีหน้าที่ได้ปฏิบัติไปตามหน้าที่และอำนาจเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งพฤติการณ์และการกระทำของข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าการกระทำมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ หรือได้กระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

ข้อ ๑๒ การดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับสารวัตรหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยตนเอง หรือจะสั่งให้ข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปผู้หนึ่งผู้ใดทำการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรืออาจส่งประเด็นไปให้เจ้าพนักงานอื่นช่วยสืบสวนข้อเท็จจริงก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้สั่งให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องหนึ่งเรื่องใดไปแล้ว ห้ามมิให้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

ข้อ ๑๔ ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง นอกจากต้องไม่เป็นบุคคลตามข้อ ๔๘ แล้ว ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต้องเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมียศและตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจต้องเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรเท่านั้น

การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้มีกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการประจำอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจอย่างน้อยถึงหนึ่ง โดยให้มีเลขานุการหนึ่งคน เลขานุการอาจแต่งตั้งจากกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงคนใดคนหนึ่งก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

เมื่อมีการสั่งให้ผู้ใดทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว แม้ภายหลังผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีตำแหน่งหรือยศต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

การสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจซึ่งออกจากราชการ อันมิใช่เหตุเพราะตาย ให้ผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งสุดท้าย ก่อนออกจากราชการเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙

ข้อ ๑๕ การสั่งให้ผู้ใดทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ทำเป็นคำสั่งโดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาและเรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้สืบสวนข้อเท็จจริง หรือชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ตามแบบ ดว.ตร. ๒/๑ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่กระทบถึงการเป็นผู้สืบสวนข้อเท็จจริง การเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสั่งแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๖ เมื่อมีคำสั่งตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือตามที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งไว้ กรณีเช่นนี้ เมื่อปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้นั้นได้รับคำสั่งดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนไว้แล้ว ให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับเป็นวันที่ได้รับแจ้ง หากไม่ปรากฏวันที่ในใบตอบรับให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เป็นวันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้นหรือไม่ได้รับ

การแจ้งคำสั่งให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาต่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งด้วย

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทราบสำหรับผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง นอกจากส่งสำเนาคำสั่งไปให้แล้ว ให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาไปให้ด้วย และให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๗ เมื่อมีการสั่งให้ผู้ใดทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ถ้าผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า มีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย โดยให้นำข้อ ๑๔ ข้อ ๑๖ และข้อ ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๘ ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง มีหน้าที่และอำนาจดังนี้

- (๑) สืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา
- (๒) รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๓) จัดทำบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันที่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงไว้ทุกครั้ง
- (๔) ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมในการสืบสวนข้อเท็จจริง เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนไม่เกินหนึ่งคน และบุคคลซึ่งผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอนุญาตจำนวนไม่เกินหนึ่งคน รวมแล้วไม่เกินสองคน ในการสอบปากคำ

ข้อ ๑๙ เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๖ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการประชุมคณะกรรมการเพื่อวางแผนทางการสืบสวนข้อเท็จจริง

(๒) การประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๒ และข้อ ๒๔ ต้องมีกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด

(๓) การประชุมคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต้องมีประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีที่ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่มาประชุมเลือกกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน

(๔) การลงมติของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำบันทึกการประชุมเป็นหนังสือไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าตนเองเป็นบุคคลตามข้อ ๔๘ หรือมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๖๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และให้นำข้อ ๖๑ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ดำเนินการตามกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) สืบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รับทราบคำสั่ง หากครบกำหนดหกสิบวันแล้วยังสืบสวนข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จ ให้ขออนุมัติขยายระยะเวลาต่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้ขยายระยะเวลาดำเนินการเกินหกสิบวัน หากการขยายระยะเวลาสืบสวนข้อเท็จจริงรวมกันครบหกสิบวันแล้วยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรายงานเหตุให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทราบ และให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแนะนำ ติดตามและเร่งรัดการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๒) ในการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามข้อ ๒๖ (๓) ให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รับทราบคำสั่ง หากครบกำหนดสามสิบวันแล้วยังสืบสวนข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จ ให้ขออนุมัติขยายระยะเวลาต่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้ขยายระยะเวลาเกินสามสิบวัน หากการขยายระยะเวลาสืบสวนข้อเท็จจริงรวมกันครบสามสิบวันแล้วยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรายงานเหตุให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทราบและให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแนะนำ ติดตามและเร่งรัดการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาแล้ว ให้พิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และถ้าเห็นว่าไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยให้มีความเห็นควรยุติเรื่อง แล้วทำรายการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ในกรณีมีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และให้สรุปพยานหลักฐานเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ โดยให้คำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน

การแจ้งตามวรรคสอง ให้ทำบันทึกตามแบบ ดว.ตร. ๒/๒ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ โดยทำเป็นสามฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหนึ่งฉบับ อีกสองฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ วันเดือนปีที่รับทราบแล้วนำมารวมไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเมื่อดำเนินการแล้วให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงรับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะไม่ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อไปตามสมควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพหรือรับสารภาพบางส่วน ให้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องที่กล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว เมื่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕

กรณีผู้ถูกกล่าวหาพบผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีการแจ้งเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบเรื่องที่ถูกล่าว่าหา ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทำบันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ พร้อมทั้งวันเดือนปี เวลาและสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบข้อกล่าวหา

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบเรื่องที่ถูกล่าว่าหา ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงส่งบันทึกตามแบบ ดว.ตร. ๒/๒ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ และให้นำข้อ ๑๖ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีตามวรรคหกและวรรคเจ็ด หากผู้ถูกกล่าวหาไม่แก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะไม่ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสืบสวนข้อเท็จจริงต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำหรือยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๕ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๒๓ การรวบรวมพยานหลักฐานในการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙

(๒) กรณีพยานบุคคล ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้ทำบันทึกถ้อยคำตามแบบ ดว.ตร. ๒/๓ หรือแบบ ดว.ตร. ๒/๔ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ แล้วแต่กรณี และให้ดำเนินการตามข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔

- (๓) การงดสืบสวนพยานหลักฐานใด ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕
- (๔) การส่งประเด็นให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแทน ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๖
- (๕) กรณีสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นหรือการสืบสวนข้อเท็จจริงพาดพิงไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๗ หรือข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี
- (๖) กรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๙

(๗) กรณีผู้ถูกกล่าวหาย้ายสังกัดในระหว่างสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการตามข้อ ๖๐

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาให้ความเห็นหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงประชุมพิจารณาลงมติ เพื่อมีความเห็นเสนอต่อผู้สั่งสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังนี้

(๑) กรณีผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีพยานหลักฐานยืนยันการกระทำผิด หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิด หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด ให้เสนอยุติเรื่อง

(๒) กรณีมีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาว่าเป็นความผิดกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใด

(๓) กรณีพยานหลักฐานรับฟังได้ว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) การสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่ามีมูลอันเป็นการทำความผิดอาญา หรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วยหรือไม่

ข้อ ๒๕ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๔ แล้ว ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามแบบ ดว.ตร. ๒/๕ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ เสนอผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างไรบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สืบสวนพยานหลักฐานตามข้อ ๕๔ และข้อ ๕๕ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สืบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสารภาพให้บันทึกให้อภัยคำรับสารภาพและเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) พิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใด อย่างไร เป็นความผิดกรณีใด ฐานใด และมาตราใด โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา ให้ครบถ้วนทุกประเด็น

(๓) กรณีผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่าพยานหลักฐานไม่เพียงพอยืนยันการกระทำผิด หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิด หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ให้เสนอความเห็นยุติเรื่อง ถ้ามีความเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอยืนยันว่ากระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงให้พิจารณาว่าเป็นความผิดกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใด ถ้ามีความเห็นว่าพยานหลักฐานรับฟังมีมูลว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือหากการสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่ามีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญาหรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วย ก็ให้เสนอความเห็นมาในคราวเดียวกัน

เมื่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้เสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทั้งบัญชีสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริง หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป และให้ถือว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงจากผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖

(๒) กรณีผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้ว เห็นว่ากรณีไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง แต่ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ให้ส่งผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการตามข้อ ๒๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด

(๓) ส่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ หากปรากฏว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์เพียงพอที่จะพิจารณาสั่งการได้ ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ในการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หากผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นกรณีมีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด เมื่อสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้วเสร็จ ให้ส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทำความเข้าใจตามข้อ ๒๔ ประกอบไปด้วย

ในกรณีที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงคนเดิมหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงคนเดิมไม่อาจดำเนินการได้ ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงส่งเปลี่ยนผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือแต่งตั้งกรรมการทดแทน เปลี่ยนตัวกรรมการ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงคนใหม่ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นและสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นหรือสั่งการ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าผลการสืบสวนข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่องตามมาตรา ๑๑๗

(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามมาตรา ๑๒๔

(๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะสั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ตามมาตรา ๑๒๔

(๔) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๙

(๕) ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญาหรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วย ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว

ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสอง พิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ก็ให้ขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปตามมาตรา ๑๐๕ เพื่อยายระยะเวลา

ได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ส่งสำนวนให้ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปนั้นพิจารณาสั่งการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ส่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวน

หมวด ๓

การสอบสวนกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกรณีหย่อนความสามารถ

ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ

หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผลการพิจารณาตามข้อ ๑๐ หรือผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๗ ปรากฏว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และการสอบสวนให้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้

ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. หรือผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน นอกจากกรรมการสอบสวนต้องไม่เป็นบุคคลตามข้อ ๔๘ แล้ว คณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการประจำอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจอย่างน้อยถึงหนึ่ง โดยประธานกรรมการสอบสวนต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา โดยให้มีเลขานุการหนึ่งคน เลขานุการอาจแต่งตั้งจากกรรมการคนใดคนหนึ่งก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

กรรมการสอบสวนต้องมีผู้เป็นหรือเคยเป็นพนักงานสอบสวน หรือนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนมีตำแหน่งต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

ภายใต้บังคับข้อ ๓๔ (๓) และข้อ ๕๐ ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน หากมีกรรมการสอบสวนเหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด และยังมีองค์ประกอบครบถ้วนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กรรมการสอบสวนเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยกรรมการสอบสวนเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่กรณีประธานกรรมการหรือเลขานุการว่างลง หรือคณะกรรมการสอบสวนมีองค์ประกอบไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กรรมการสอบสวนรายงานผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการแต่งตั้งโดยเร็ว

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการส่งลงโทษข้าราชการตำรวจซึ่งออกจากราชการ อันมิใช่เพราะเหตุตายตามมาตรา ๑๒๙ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ เป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๕

ข้อ ๓๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ตามแบบ ดว.ตร. ๓/๑ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้นำข้อ ๑๖ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีการแจ้งคำสั่ง ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาต่อประธานกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง และให้แจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๘

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการสอบสวนทราบ สำหรับประธานกรรมการสอบสวนให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาไปด้วย และให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๓๒ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน เห็นว่ามีเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง เพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ให้ดำเนินการได้โดยแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ และให้นำข้อ ๒๙ และข้อ ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลง เพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวน ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการสอบสวน มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) สอบสวนเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา

(๒) รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) จัดทำบันทึกการสอบสวนไว้ทุกครั้งที่มีการสอบสวน

(๔) ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมในการสอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา จำนวนไม่เกินหนึ่งคน และบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตจำนวนไม่เกินหนึ่งคน รวมแล้ว ไม่เกินสองคน ในการสอบปากคำ

ข้อ ๓๔ เมื่อได้แจ้งและส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๑ แล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องตามข้อ ๓๑ (๒) แล้ว ให้เรียกประชุม คณะกรรมการสอบสวนเพื่อวางแนวทางการสอบสวน

(๒) การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการสอบสวนทุกคนทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันประชุม เว้นแต่กรรมการสอบสวนนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้ จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการสอบสวนที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้ หากกรณีมีเหตุจำเป็น ประธานกรรมการสอบสวนจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นหรือสั่งเลื่อนการประชุมก็ได้ โดยให้นำไปใช้กับการประชุมคณะกรรมการสอบสวนข้อ ๓๘ และข้อ ๔๑

(๓) การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๓๘ และข้อ ๔๑ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

(๔) การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการสอบสวนอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีที่ประธานกรรมการสอบสวนไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการสอบสวนที่มาประชุม เลือกกรรมการสอบสวนคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน

(๕) การลงมติของคณะกรรมการสอบสวน ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๕ กรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนเป็นบุคคลตามข้อ ๔๘ หรืออาจถูกคัดค้านตามข้อ ๖๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้นำข้อ ๖๑ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็วภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ประชุมเพื่อวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๓๔

(๒) รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหา โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีหรือที่เป็นประโยชน์แก่การสอบสวน

(๓) ประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๓๘

(๔) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหา และรวบรวมพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างหรือนำสืบ

(๕) ประชุมเพื่อพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน และพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสอบสวนตามข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสิบวัน

กรณีที่ได้ขยายระยะเวลาตามวรรคสองแล้ว แต่การสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแนะนำ ติดตามและเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาตามข้อ ๓๑ (๑) แล้ว และรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๓๗ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ต่อไป

ข้อ ๓๘ เมื่อได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และถ้าเห็นว่ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการ ตามที่ถูกกล่าวหา ก็ให้มีความเห็นควรยุติเรื่อง แล้วดำเนินการตามข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ โดยอนุโลม

ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๓๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้ง ข้อกล่าวหาดังกล่าวและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ แม้พยานหลักฐาน จะฟังได้เพียงว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำ ที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ โดยให้คำนึงถึง หลักการคุ้มครองพยาน

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคสอง ให้ทำบันทึก ตามแบบ ดว.ตร. ๓/๒ ทำยกฎ ก.ตร. นี้ โดยทำเป็นสามฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ อีกสองฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ วันเดือนปีที่รับทราบ แล้วนำมาเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนเป็นหลักฐาน

เมื่อดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า จะยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกิน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบ แก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบเรื่องที่ถูกล่าวหา เมื่อมีการแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหาให้ทราบแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำบันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ พร้อมทั้งวันเดือนปี เวลาและสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบข้อกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบเรื่องที่ถูกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกตามแบบ ดว.ตร. ๓/๒ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ และให้นำข้อ ๑๖ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีตามวรรคห้าและวรรคหก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่แก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๔๒ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ต่อไป

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๓๘ แล้วเสร็จ ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๒ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ก็ให้ดำเนินการได้ หากพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมนั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามข้อ ๓๘

ข้อ ๔๐ การรวบรวมพยานหลักฐานในการสอบสวน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙

(๒) กรณีพยานบุคคล ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้ทำบันทึกถ้อยคำตามแบบ ดว.ตร. ๓/๓ หรือแบบ ดว.ตร. ๓/๔ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ แล้วแต่กรณี และให้ดำเนินการตามข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔

(๓) การตรวจสอบพยานหลักฐานใด ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕

(๔) การส่งประเด็นให้ดำเนินการสอบสวนแทน ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๖

(๕) กรณีสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่น หรือการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๗ หรือข้อ ๕๘ แล้วแต่กรณี

(๖) กรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่อง ที่สอบสวน ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๙

(๗) กรณีผู้ถูกกล่าวหาย้ายสังกัดในระหว่างสอบสวน ให้ดำเนินการตามข้อ ๖๐

ข้อ ๔๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วเสร็จ ให้ประชุม พิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีพยานหลักฐานยืนยันการกระทำผิด หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ไม่เป็นความผิด หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด ให้เสนอยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ให้มีมติว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้มีมติว่าสมควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๓๗

(๔) ในกรณีไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหาย แก่ราชการ ให้มีมติว่าสมควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๓๘

(๕) การสอบสวนพบว่ามีมูลอันเป็นการทำความผิดอาญา หรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่ง อยู่ด้วยหรือไม่

ข้อ ๔๒ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๔๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวน ทำรายงานการสอบสวนตามแบบ ดว.ตร. ๓/๕ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวน

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างไรบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานหลักฐาน ตามข้อ ๕๔ และข้อ ๕๕ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพและเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

(๓) การวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนทุกประเด็นที่มีการกล่าวหา

(๔) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าไม่ผิดให้เสนอความเห็นยุติเรื่อง ถ้าผิดให้ระบุว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๓๗ หรือไม่ หรือไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๑๓๘ หรือไม่ หรือการสอบสวนพบว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา มีมูลอันเป็นความผิดอาญา หรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งด้วยหรือไม่

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งบัญชีสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป และให้ถือว่า การสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖

กรณีคณะกรรมการสอบสวนพิจารณามีความเห็นตามข้อ ๔๑ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี แต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วมีความเห็นแตกต่าง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๓๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๗ แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทดแทน เปลี่ยนตัวกรรมการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมเรื่องดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ และข้อ ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หากในการสอบสวนเพิ่มเติม คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๓๗ อย่างไร ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ

แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๘ เมื่อสอบสวนเพิ่มเติมเสร็จสิ้นให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติม โดยวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่มีและทำความเข้าใจที่ได้จากการดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมประกอบด้วย โดยการประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้หน้าข้อ ๓๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนข้าราชการตำรวจผู้ใดกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๓๗ และผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ ดำเนินการสั่งการตามผลการสอบสวนโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการสอบสวนใหม่ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๘ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๔๖ เมื่อสำนวนการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้น หรือได้ดำเนินการตามข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ หรือข้อ ๔๕ ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการหรือดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่องตามมาตรา ๑๑๙
- (๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทณฑกรรม กักยาม กักขัง หรือตัดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามมาตรา ๑๒๔
- (๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและสมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษพิจารณาเสนอแนะ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษตามมาตรา ๑๒๕
- (๔) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หากจะให้บริการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ให้สั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามมาตรา ๑๓๗

(๕) ถ้าเห็นว่าไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละเลย หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ให้สั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามมาตรา ๑๓๘

(๖) ถ้าเห็นว่ามิใช่เป็นการกระทำความผิดอาญาหรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วย ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว

ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๒๐ วรรคสอง พิจารณาสั่งการ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการได้รับสำนวนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ เว้นแต่ มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ก็ให้ขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปตามมาตรา ๑๐๕ เพื่อขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากยังพิจารณา ไม่แล้วเสร็จ ให้ส่งสำนวนให้ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปนั้นพิจารณาสั่งการแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ส่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นตามควรแก่กรณี โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวน

การพิจารณาพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่นั้น ให้ผู้มีอำนาจ พิจารณาจากพยานหลักฐานที่ได้สรุปแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๘ แล้วเท่านั้น หากผู้มีอำนาจเห็นว่าพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน นอกเหนือจากที่ได้สรุปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไว้แล้วสามารถรับฟังลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ จะต้องดำเนินการ ให้มีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่เห็นว่าสามารถรับฟังลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้นั้น ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาด้วย

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างการสอบสวนหรือระหว่าง การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ แต่ให้คณะกรรมการ สอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจจนเสร็จสิ้น เสมือนว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ถึงแก่ความตาย และทำความเข้าใจว่าถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อน จะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ เพื่อประกอบการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การดำเนินการที่ใช้ร่วมกันในการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย

ข้อ ๔๘ ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และคณะกรรมการสอบสวนจะต้องไม่เป็นบุคคล ดังนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวน
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา
- (๕) เป็นผู้มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ความในวรรคหนึ่ง (๑) ให้ใช้บังคับกับผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเฉพาะในกรณีที่ผู้นั้นรู้เห็นเหตุการณ์ในลักษณะมีส่วนร่วมกับการกระทำความผิด

ข้อ ๔๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด และให้สอบปากคำบุคคลผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุเป็นพยานประกอบด้วย

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลอื่นมาสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่น้อยกว่าสองคน จึงจะสืบสวนข้อเท็จจริงได้

ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานของคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำก็ได้

ข้อ ๕๑ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่าผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

หรือกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๕๒ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการโดยอนุโลม

ข้อ ๕๓ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำมาในที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนไม่เกินหนึ่งคน และบุคคลซึ่งผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตจำนวนไม่เกินหนึ่งคน รวมแล้วไม่เกินสองคน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้ร่วมเข้าฟังตามวรรคหนึ่ง และผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ร่วมเข้าฟังตามวรรคหนึ่งไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกถ้อยคำ และให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ความในวรรคสอง ให้ใช้บังคับกับเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้บุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือติดตามพยานไม่ได้ภายในเวลาอันควร ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนจะไม่สืบสวนพยาน หรือสอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุขึ้นไว้ในบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันที่มีการสืบสวน ข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๘ (๓) หรือสอบสวนตามข้อ ๓๓ (๓) และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามข้อ ๒๕ หรือรายงานการสอบสวนตามข้อ ๔๒

ข้อ ๕๕ ในกรณีที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนพยานหลักฐานใด จะทำให้เป็นการล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือไม่ใช้พยานหลักฐานที่สำคัญ จะงดการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุขึ้นไว้ในบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันที่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๘ (๓) หรือสอบสวนตามข้อ ๓๓ (๓) และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๕ หรือรายงานการสอบสวน ตามข้อ ๔๒

ข้อ ๕๖ ในกรณีมีเหตุจำเป็น ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือประธานกรรมการสอบสวนจะส่งประเด็นไปให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เห็นว่า เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นที่จะต้องสืบสวน ข้อเท็จจริงหรือสอบสวนไปให้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนแทนมีหน้าที่ และอำนาจเช่นเดียวกับผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการ สอบสวน และให้นำข้อ ๑๒ ข้อ ๑๘ (๔) ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๓ (๔) ข้อ ๔๘ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการ สอบสวนเห็นว่ามิกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่ง ให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสอบสวน รายงานไปยังผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวัน ถ้าผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่มีมูล ก็ให้ยุติเรื่องโดยไม่ต้องดำเนินการ ทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น แต่ถ้าเห็นว่ามิกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัย ก็ให้สั่งดำเนินการ ทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วย หากมีความจำเป็นหรือเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงคนเดิม หรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือสอบสวน หรือจะสั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงคนใหม่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๘ ในกรณีที่การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่นว่ามีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำในเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนนั้นด้วย ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำในเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำในเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

เมื่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่ามีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย จะสั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงคนเดิมหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนคนเดิมเป็นผู้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวน หรือจะสั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงคนใหม่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคนใหม่ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้ กรณีเช่นนี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

การดำเนินการตามวรรคสอง กรณีที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนแยกเป็นสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนายานหลักฐานที่เห็นว่าเกี่ยวข้องในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนเดิมมารวมในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนใหม่และให้บันทึกให้ปรากฏด้วยว่านำพยานหลักฐานนั้นมาจากสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนเดิม

ข้อ ๕๙ กรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวน ถ้าผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานโดยไม่ต้องสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนต่อไปก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏในคำพิพากษาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด หรือข้อ ๓๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๐ ในระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวน แม้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งนอกการบังคับบัญชาของผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ และให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๔๖ แล้วแต่กรณี

กรณีมีผู้ถูกกล่าวหาบางคนหรือทั้งหมดได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอยู่นอกการบังคับบัญชาของผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนจากผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนและได้ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ตามข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ แล้ว ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการสำหรับผู้ถูกกล่าวหาทุกคนเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๔๖ แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

สิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๔๘ การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านว่าจะทำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร

การคัดค้านผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นไปหนึ่งชั้น การคัดค้านผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวน ให้ยื่นต่อผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ให้ยื่นภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือทราบเหตุแห่งการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ในการนี้ให้ผู้รับหนังสือคัดค้านส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสอบสวนทราบ และรวมไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวน

กรณีการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สั่งไม่รับคำคัดค้านไว้พิจารณาและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งไม่รับคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

การพิจารณาคำคัดค้าน ผู้ที่พิจารณาคำคัดค้านอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและให้พิจารณาสั่งการโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน

กรณีคัดค้านผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หากเห็นว่ามิเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวน และส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นไปหนึ่งชั้นเป็นผู้พิจารณาสั่งแทนหรืออาจให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนที่มีใช้ผู้ถูกคัดค้านเป็นผู้พิจารณาก็ได้ ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นการสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

กรณีคัดค้านผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวน หากเห็นว่ามิเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวน ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้นการสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

การพิจารณาคำคัดค้านตามวรรคห้าและวรรคหก ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการไว้ด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวน

กรณีผู้พิจารณาคำคัดค้านไม่พิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้ถือว่าคำคัดค้านรับฟังได้และให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๔๖ หรือพ้นจากการเป็นผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวน แล้วแต่กรณี การพ้นจากการเป็นผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวน ให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๗ หรือข้อ ๓๒ แล้วแต่กรณี

การพ้นจากการเป็นผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งเรื่องที่ถูกกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตามข้อ ๒๒ วรรคสอง หรือตามข้อ ๓๘ วรรคสอง ตามแบบ ดว.ตร. ๒/๒ หรือแบบ ดว.ตร. ๓/๒ ท้ายกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๖๓ การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว อาจยื่นคำชี้แจงหรือขอให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนแล้วเสร็จ หากผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่เหตุอันสมควรก็ให้รับไว้พิจารณาดำเนินการต่อไป

เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวน รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณา และหากเห็นสมควรต้องสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพิ่มเติมก็ให้พิจารณาสั่งการตามควรแก่กรณี

ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิจะนำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมฟังการสอบปากคำได้จำนวนไม่เกินหนึ่งคน และบุคคลซึ่งผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตจำนวนไม่เกินหนึ่งคน รวมแล้วไม่เกินสองคน

หมวด ๖

การสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนที่บกพร่อง

ข้อ ๖๔ กรณีปรากฏว่าการสั่งให้ผู้ใดทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๔ ข้อ ๒๙ และข้อ ๔๘ แล้วแต่กรณี ให้ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขให้ถูกต้อง

การแก้ไขตามวรรคหนึ่ง ไม่ทำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนที่ดำเนินการไปแล้วต้องเสียไป

ข้อ ๖๕ กรณีปรากฏว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนตอนใดทำไมไม่ถูกต้อง ให้การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการมาเข้าร่วมประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ (๒) หรือข้อ ๓๔ (๓)

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ (๔) ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕๖ แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน ไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด หรือข้อ ๓๘ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด

หากมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม หรือมาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

กรณีปรากฏว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนตอนใดทำไมไม่ถูกต้องครบถ้วน นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง หากการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญในอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือ

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม หรือมาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการต่อนั้น ให้ครบถ้วนถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนต่อนั้นมิใช่สาระสำคัญ ในอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๖๖ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในฐานความผิดหรือบทาตราที่แตกต่างกัน จากที่ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ในการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนของผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาไม่หลงข้อต่อสู้หรือไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ถือว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงหรือการสอบสวนและการพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

หมวด ๗

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๖๗ ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นกรณี ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ จะดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๒๕ โดยไม่ต้องสอบสวนหรือดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชา ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำ รับสารภาพต่อผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

หมวด ๘

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๖๘ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือในระหว่างการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนมีข้อเสนอแนะ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีถูกตั้งกรรมการสอบสวน และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) กรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๓) กรณีมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน พิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) กรณีอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน

(๕) กรณีถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การสั่งพักราชการเพราะเหตุถูกฟ้องคดีอาญามาวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์ จะต้องเป็นกรณีที่ศาลประทับฟ้องแล้วเท่านั้น

ข้อ ๖๙ กรณีที่ ก.ร.ตร. มีคำวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยและเห็นว่าเป็นการสมควรให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการเพื่อระงับความเดือดร้อนของประชาชนหรือป้องกันความเสียหายต่อราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี สั่งพักราชการข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหาไว้จนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๗๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่สังกัดสถานีตำรวจตามมาตรา ๑๓ หรือข้าราชการตำรวจที่ไปรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญตามตำแหน่งที่ ก.ตร. กำหนด ที่ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๙๒ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นพักราชการตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งพักราชการ

ข้อ ๗๑ การสั่งพักราชการให้สั่งพักราชการตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักราชการได้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจหรือ ก.พ.ค.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๗๒ กรณีที่ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวนหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหลายคดี ถ้าจะสั่งพักราชการ ให้สั่งพักราชการทุกสำนวนและทุกคดี เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้

กรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่นหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก ให้สั่งพักราชการในสำนวนอื่นหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้

ข้อ ๗๓ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกตามคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขัง หรือต้องจำคุก

(๒) กรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักราชการตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิมหรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๗๔ เมื่อมีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการ ให้แจ้งคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นทราบพร้อมส่งสำเนาคำสั่งโดยพลัน

กรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการไม่ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อมีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง รวมทั้งทำบันทึกวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งเป็นวันรับทราบคำสั่ง

กรณีที่ไม้อาจแจ้งคำสั่งได้ตามวรรคสอง ให้ส่งสำเนาคำสั่งและนำข้อ ๑๖ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๕ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๐ หากในระหว่างการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนมีข้อเสนอแนะ หรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้สั่งให้ออกตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณี ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค.ตร. และ ก.พ.ค.ตร. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ

ให้นำข้อ ๗๒ และข้อ ๗๔ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๗๖ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการไว้แล้ว หากมีกรณีตามข้อ ๗๕ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๗๗ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับกับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๗๖ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๗๘ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือตำแหน่งเทียบเท่าออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

การสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปนอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

ข้อ ๗๙ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนทางวินัย หากภายหลังผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การจะสั่งลงโทษให้เป็นไปตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการแล้วสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิมและผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง แล้วดำเนินการตามมาตรา ๑๒๔ หรือมาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิมและผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วดำเนินการตามมาตรา ๑๒๔ หรือมาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี

(๔) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้งดโทษตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ หรือมาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๕) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ หรือมาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๖) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสี่ หรือมาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี และให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี

(๗) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้ส่งยุติเรื่อง และให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน และสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการ

(๙) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) กรณีปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน และมีคำสั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘๐ คำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้เป็นไปตามแบบทำยกฎ ก.ตร. นี้ แล้วแต่กรณี

หมวด ๙

คณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษ

ข้อ ๘๑ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกข้าราชการตำรวจผู้ใด ให้ตั้งคณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษและส่งเรื่องให้คณะกรรมการดังกล่าวเพื่อพิจารณาเสนอ

ข้อ ๘๒ คณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษ ให้มีองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) กรณีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคนและจเรตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ โดยให้ผู้มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธาน ผู้บังคับการกองวินัยเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) กรณีผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รองผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าทุกคน และผู้บังคับการที่รับผิดชอบงานอำนวยการเป็นกรรมการ โดยให้ผู้มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธาน ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกขึ้นไปหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจเอกขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(๓) กรณีผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รองผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าทุกคนเป็นกรรมการ โดยให้ผู้มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธาน ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) หากคณะกรรมการมีไม่ถึงห้าคนให้ผู้ที่มิระดับตำแหน่งสูงสุดและเรียงตามลำดับอาวุโสร่วมเป็นคณะกรรมการจนครบห้าคน หากยังไม่ถึงห้าคนให้ผู้ที่มิระดับตำแหน่งถัดลงไปและเรียงตามลำดับอาวุโสร่วมเป็นกรรมการจนครบห้าคน สำหรับเลขานุการการประชุมให้เป็นไปตามที่ประธานมอบหมาย

ข้อ ๘๓ การประชุมของคณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการผู้มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๔ ให้คณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษพิจารณาเสนอแนะการลงโทษต่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ข้อ ๘๕ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเพื่อเสนอแนะการลงโทษ และเมื่อสั่งลงโทษแล้วให้รายงาน ก.ตร. เพื่อทราบ

หมวด ๑๐

วิธีการออกคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๘๖ การลงโทษข้าราชการตำรวจผู้กระทำความผิดวินัยให้ทำเป็นคำสั่ง โดยในคำสั่งลงโทษให้ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด ข้อพิจารณาพร้อมทั้งเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด และหากมีกรณีกระทำความผิดเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ก็ให้ระบุเหตุดังกล่าวไว้ในคำสั่งด้วย

ข้อ ๘๗ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑ์กรรม กักยาม กักขัง หรือตัดเงินเดือนตามมาตรา ๑๒๔ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์หรือตัดเงินเดือนผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปถึงวันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน

คำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๘๘ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามมาตรา ๑๒๕ จะสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ

คำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๘๙ การเพิกถอนหรือการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง โดยให้ปรากฏเลขที่คำสั่ง วัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิมและสาระสำคัญที่เป็นเหตุให้ต้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษหรือข้อความเดิมที่ต้องการแก้ไขและข้อความที่แก้ไขใหม่ แล้วแต่กรณี

หมวด ๑๑

อำนาจการลงโทษ อัตรာโทษ และการลงโทษความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๙๐ การลงโทษข้าราชการตำรวจผู้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษในสถานโทษใดและอัตรာโทษเท่าใด ให้เป็นไปตามตารางอำนาจและอัตรากการลงโทษข้าราชการตำรวจท้ายกฎ ก.ตร. นี้

ผู้สั่งลงโทษจะสั่งลงโทษเกินกว่าอัตรာโทษที่กำหนดไว้ในตารางอำนาจและอัตรากการลงโทษข้าราชการตำรวจท้ายกฎ ก.ตร. นี้ไม่ได้ แต่ลงโทษต่ำกว่าอัตรာโทษที่กำหนดไว้ได้

กรณีตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษและผู้ใต้บังคับบัญชาผู้กระทำความผิดวินัยซึ่งตามตารางอำนาจและอัตรากการลงโทษข้าราชการตำรวจท้ายกฎ ก.ตร. นี้มิได้กำหนดไว้ ให้ถือเกณฑ์เทียบตำแหน่งตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ที่ว่าด้วยการกำหนดชื่อตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่เรียกชื่ออย่างอื่นและการเทียบตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่เรียกชื่ออย่างอื่นกับตำแหน่งข้าราชการตำรวจ

ข้อ ๙๑ การคำนวณระยะเวลาการลงโทษก็ยกยามและกักขัง ให้นับวันเริ่มลงโทษก็ยกยามหรือกักขังเป็นหนึ่งวันเต็ม โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมงและให้นับติดต่อกันไม่เว้นวันหยุดราชการจนครบกำหนดและให้ปล่อยตัวไปในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด

ข้อ ๙๒ เมื่อมีคำสั่งลงโทษ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดการให้ผู้ถูกลงโทษได้รับโทษโดยเร็ว

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษมิให้นำมาเป็นเหตุทุเลาการรับโทษ

ข้อ ๙๓ โทษทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวัน ให้ความหมายว่า ทำทัณฑ์กรรมทุกวันจนกว่าจะครบกำหนด

การสั่งลงโทษทัณฑ์กรรมให้กำหนดจำนวนวันและจำนวนชั่วโมงในแต่ละวันให้ชัดเจน

ข้อ ๙๔ โทษกักขังให้ใช้ได้แต่เฉพาะข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบเท่าลงมาและสำหรับโทษกักขังให้ใช้ได้แต่เฉพาะข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรลงมา

ข้อ ๙๕ การลงโทษกักขัง ให้นำตัวผู้ถูกลงโทษไปกักไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙๖ การลงโทษกักขัง ให้นำตัวผู้ถูกลงโทษไปรับโทษที่สถานี่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่นที่ผู้ถูกลงโทษมิได้ประจำอยู่

การลงโทษกักขังข้าราชการตำรวจหญิง ห้ามมิให้กักขังรวมกับข้าราชการตำรวจชาย หากไม่มีสถานที่พอจะแยกกักขัง หัวหน้าหน่วยงานที่รับตัวผู้ถูกลงโทษไว้เพื่อลงโทษจะกำหนดสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่เห็นเหมาะสมเป็นสถานที่กักขังก็ได้

ข้อ ๙๗ การลงโทษกักขัง ให้ลงโทษกักขังไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ ห้ามมิให้กักขังรวมกับผู้ต้องหา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพราะไม่มีที่กักขัง ห้ามนำสิ่งของไม่จำเป็นหรืออาวุธเข้าไปในสถานที่กักขังและห้ามมิให้นำตัวผู้ถูกกักขังออกนอกสถานที่กักขัง เว้นแต่เจ็บป่วยหรือมีเหตุอย่างอื่นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

หมวด ๑๒

การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

ข้อ ๙๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการตำรวจผู้ใดไปแล้ว ภายหลังมีกรณีต้องเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งลงโทษมีคำสั่งใหม่และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งเดิม

คำสั่งใหม่ที่ให้ยกเลิกคำสั่งเดิม ให้ระบุโทษเดิมและเหตุที่ต้องเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษและระบุการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่รับไปแล้วด้วย

ข้อ ๙๙ การเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือการลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันพับไป ทั้งนี้ หากมีกรณีให้ผู้ถูกลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิม ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๐๑

ข้อ ๑๐๐ การเพิ่มโทษในสถานโทษเดิมเป็นอัตราโทษที่หนักขึ้น หรือการลดโทษในสถานโทษเดิมเป็นอัตราโทษที่เบาลง ให้อัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันพับไป ทั้งนี้ หากมีกรณีให้ผู้ถูกลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิม ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๐๑

ข้อ ๑๐๑ หากคำสั่งใหม่มีกรณีให้ผู้ถูกลงโทษกลับคืนสู่ฐานะเดิมให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีคำสั่งลงโทษเดิมเป็นสาเหตุให้ต้องงดจ่ายเงินเดือน หรือไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น และอัตราเงินเดือน หรือไม่ได้รับเงินอื่นอันพึงได้ตามกฎหมายหรือระเบียบ เมื่อมีคำสั่งใหม่ให้ลดโทษ หรืองดโทษ หรือยกโทษ ให้คืนเงินเท่าที่พึงจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้นแก่ผู้ถูกลงโทษ

(๒) กรณีคำสั่งลงโทษใหม่ให้ลดโทษจากคำสั่งเดิม จากโทษกักขังหรือกักขังหรือกักขังซึ่งผู้ถูกลงโทษได้รับโทษไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นลงโทษกักขังหรือทัณฑกรรม แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นสถานโทษที่เบาลง ผู้ถูกลงโทษไม่ต้องรับโทษตามคำสั่งลงโทษใหม่อีก

(๓) กรณีคำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน

(ก) ถ้าคำสั่งใหม่ให้ลดโทษ หรือยกโทษ หรือลดโทษ เป็นสถานโทษที่เบาลง ได้แก่ การลดโทษเป็นลงโทษกักขัง กักขัง ทัณฑกรรม หรือภาคทัณฑ์ ให้หยุดตัดเงินเดือนและคืนเงินเดือนส่วนที่ได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

(ข) ถ้าคำสั่งลงโทษใหม่ให้ลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง ให้คืนเงินเดือนตามอัตราโทษส่วนที่เกินซึ่งได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

(ค) ถ้าคำสั่งลงโทษใหม่ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น ได้แก่ การเพิ่มโทษเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้คืนเงินเดือนส่วนที่ได้ตัดไปแล้วให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

หมวด ๑๓

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๐๒ การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยสั่งยุติเรื่อง ยุติการดำเนินการทางวินัย งดโทษ หรือลงโทษไปภายในอำนาจแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยหนึ่งชั้นและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๒๖

การรายงานสำหรับผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยให้รายงานพร้อมสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณา หรือเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานในเบื้องต้น ส่วนการรายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้รายงานเฉพาะสำเนาคำสั่งตามวรรคหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐๓ การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อผู้บังคับบัญชาอื่นยกเว้นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยสั่งยุติเรื่อง ยุติการดำเนินการทางวินัย งดโทษ หรือลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไปภายในอำนาจแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยหนึ่งชั้นและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการตามอำนาจต่อไป

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานพร้อมสำนวนการสอบสวนและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยได้รับรายงานผลการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๐๒ แล้ว เห็นว่ากรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานความเห็นพร้อมสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณา หรือเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานในเบื้องต้นไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติภายในสิบห้าวัน นับแต่วันพิจารณามีความเห็น

เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการไปภายในอำนาจ

ข้อ ๑๐๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือส่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับรายงานตามข้อ ๑๐๓ พิจารณาสั่งการไปภายในอำนาจแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. ตามมาตรา ๑๒๗

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมสำนวนการสอบสวนและเอกสารหรือพยานหลักฐานเกี่ยวกับการพิจารณา พร้อมคำสั่งที่เกี่ยวข้องไปยัง ก.ตร. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้ส่งลงโทษตามมาตรา ๘๗ วรรคสี่ แล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณา พร้อมคำสั่งที่เกี่ยวข้องไปยัง ก.ตร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาทบทวนการลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง ให้รายงานการดำเนินการพิจารณาทบทวนการลงโทษทางวินัยและเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณา พร้อมคำสั่งที่เกี่ยวข้องไปยัง ก.ตร. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๕ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ได้สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดออกจากราชการ ให้รายงาน ก.ตร. ตามมาตรา ๑๒๗

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานการดำเนินการพร้อมสำนวนการสอบสวนและเอกสารหรือพยานหลักฐานเกี่ยวกับการพิจารณา พร้อมคำสั่งที่เกี่ยวข้องไปยัง ก.ตร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐๙ เมื่อ ก.ตร. ได้รับรายงานตามข้อ ๑๐๕ ข้อ ๑๐๖ ข้อ ๑๐๗ และข้อ ๑๐๘ แล้ว แต่ในกรณีที่ ก.ตร. มีเหตุอันสมควร ก.ตร. จะสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขการดำเนินการหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้องก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมีเหตุอันสมควรที่จะต้องสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนใหม่ จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาผู้รายงานสั่งให้ผู้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนใหม่ แต่หากกรณีไม่อยู่ในอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้รายงาน ให้ผู้บังคับบัญชาผู้รายงานนั้นส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ในกรณีมีเหตุอันสมควรจะสั่งการให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและยุติธรรมด้วยก็ได้

(๒) กรณีการดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ก.ตร. ข้อบังคับ ระเบียบ มติ ก.ตร. คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือไม่เหมาะสม ให้สั่งการให้ผู้บังคับบัญชาสั่งแก้ไข ลดโทษ เพิ่มโทษ ให้ออกจากราชการ ให้เพิกถอนคำสั่ง หรือสั่งให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้องเหมาะสม

ข้อ ๑๑๐ การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุด ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการทางวินัยในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(ก) เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยหนึ่งชั้นได้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๒๖ วรรคสอง แล้ว เว้นแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(ข) กรณีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการทางวินัย เมื่อได้สั่งการทางวินัยไปแล้วไม่ว่าจะเป็นการสั่งยุติเรื่อง ยุติการดำเนินการทางวินัย สั่งลงโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

กรณีตาม (ก) หรือ (ข) หากมีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ตามมาตรา ๑๔๑ (๑) ให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ รวมถึงผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันหรือเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน และให้ถือว่าผลการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดตามผลการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์

(๒) การดำเนินการทางวินัยในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ ให้ถึงที่สุดที่ ก.ตร.

หมวด ๑๔

การนับระยะเวลา

ข้อ ๑๑๑ การนับระยะเวลาดำเนินการ ก.ตร. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มดำเนินการ แต่ถ้าเป็นกรณีขยายระยะเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

หมวด ๑๕
บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๑๒ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษที่ไม่อาจนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.ตร. มาใช้บังคับได้ การดำเนินการในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการ ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ตร. กำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๓ ในกรณีที่มีการสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.ตร. นี้ใช้บังคับ และการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการตามมาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ ให้ดำเนินการตามกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๑๑๔ ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยถูกต้อง ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.ตร. นี้ใช้บังคับ และการสอบสวนหรือการพิจารณานั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น มีผลต่อไปตามกฎ ก.ตร. นี้ จนกว่าจะมีการสั่งการเป็นอย่างอื่นตามกฎ ก.ตร. นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

อนุทิน ชาญวีรกูล

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

แบบและตารางแนบท้าย
กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙
แบบในหมวด ๑ การพิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น

แบบ ดว.ตร. ๑/๑	บันทึกการแจ้งเรื่องที่ถูกกกล่าวหาตามข้อ ๙
แบบ ดว.ตร. ๑/๒	รายงานการพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานในเบื้องต้น

แบบในหมวด ๒ การสืบสวนข้อเท็จจริง

แบบ ดว.ตร. ๒/๑	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (ให้สืบสวนข้อเท็จจริง)
แบบ ดว.ตร. ๒/๒	บันทึกการแจ้งเรื่องที่ถูกกกล่าวหาตามข้อ ๒๒
แบบ ดว.ตร. ๒/๓	บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกกล่าวหา
แบบ ดว.ตร. ๒/๔	บันทึกถ้อยคำพยาน
แบบ ดว.ตร. ๒/๕	รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

แบบในหมวด ๓ การสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฯ

แบบ ดว.ตร. ๓/๑	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
แบบ ดว.ตร. ๓/๒	บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๘
แบบ ดว.ตร. ๓/๓	บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกกล่าวหา
แบบ ดว.ตร. ๓/๔	บันทึกถ้อยคำพยาน
แบบ ดว.ตร. ๓/๕	รายงานการสอบสวน

แบบในหมวด ๔ การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

แบบ ดว.ตร. ๔/๑	คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจพักราชการ
แบบ ดว.ตร. ๔/๒	คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน
แบบ ดว.ตร. ๔/๓	คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)
แบบ ดว.ตร. ๔/๔	คำสั่งยุติเรื่อง และให้ข้าราชการตำรวจ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)
แบบ ดว.ตร. ๔/๕	คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ) และลงโทษ (ภาคทัณฑ์/ทัณฑกรรม/กักขัง/ตัดเงินเดือน)

แบบในหมวด ๑๐ วิธีการออกคำสั่งลงโทษ

แบบ ดว.ตร. ๕/๑	คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์
แบบ ดว.ตร. ๕/๒	คำสั่งลงโทษทัณฑกรรม
แบบ ดว.ตร. ๕/๓	คำสั่งลงโทษกักขัง/กักขัง
แบบ ดว.ตร. ๕/๔	คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน
แบบ ดว.ตร. ๕/๕	คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ
แบบ ดว.ตร. ๕/๖	คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตารางในหมวด ๑๑ อำนาจการลงโทษ อัตรာโทษ และการลงโทษ

ตารางอำนาจและอัตราราชการลงโทษข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด
--

บันทึกการแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา ตามข้อ ๙

เรื่อง แจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา กรณี(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา).....ถูกล่าวหา

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ด้วย.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้บังคับบัญชา).....ตำแหน่ง.....

ได้พิจารณากรณีมีการล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา).....

ตำแหน่ง.....กระทำผิดวินัย แล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงแจ้งเรื่อง
ที่ถูกล่าวหาให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา).....ผู้ถูกล่าวหาทราบ ดังนี้

(๑) เรื่องที่ถูกล่าวหา.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่อง
ที่ถูกล่าวหาให้ผู้ถูกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัย
กรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด).....

(๒) สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุน
ข้อกล่าวหา).....

.....ลายมือชื่อ.....ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมาย
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา).....ได้รับแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา
และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....ลายมือชื่อ.....ผู้ถูกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ : ๑. การแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา ให้ผู้ถูกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบ
ไว้ในบันทึกเพื่อเป็นหลักฐาน ทั้งนี้ให้ทำแบบ ดว.ตร. ๑/๑ นี้เป็น ๓ ฉบับ เพื่อให้
ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมายเก็บไว้ ๑ ฉบับ อีก ๒ ฉบับ ให้ผู้ถูกล่าวหาเก็บไว้
๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบแล้วนำมารวมไว้
เพื่อประกอบการพิจารณา ๑ ฉบับ

๒. ในกรณีที่ผู้ถูกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่า ได้กระทำการตามที่ถูกล่าวหา
ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมายแจ้งให้ผู้ถูกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่
ถูกล่าวหา มีมูลความผิดวินัย กรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หากผู้ถูกล่าวหา ยังคง
ยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ
(ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

รายงานการพิจารณาพฤติการณ์และพยานหลักฐานในเบื้องต้น

.....(ชื่อหน่วยงานที่ดำเนินการ).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ผู้กล่าวหา

๒. ผู้ถูกกล่าวหา (ยศ ชื่อ สกุล).....ตำแหน่ง.....

๓. เรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย(สรุปโดยย่อ หากมีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....เหตุเกิดเมื่อ..... (ระบุวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ).....

๔. การพิจารณา(ผู้บังคับบัญชาพิจารณาจากเรื่องที่ถูกกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัยที่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือ หากมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ระบุ และ หากมีคำสั่งหรือมีการมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการก็ให้ระบุด้วย) (สรุปโดยย่อผลการพิจารณามีความเห็นตามข้อ ๗ และข้อ ๘ กำหนด).....

๕. การดำเนินการกรณีผู้บังคับบัญชาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๙ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมายได้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึก (แบบ ดว.ตร. ๑/๑) ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเรื่องที่ถูกกล่าวหา..... (สรุปโดยย่อ)..... (ตามหนังสือหรือบันทึกคำให้การลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.).....

(๓) สรุปว่า(รับฟังพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือ พยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาได้หรือไม่ เพียงใด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หากเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษสถานใด หรือควรดำเนินการทางวินัยต่อไป อย่างไร).....

๖. การพิจารณาสั่งการหรือการดำเนินการของผู้บังคับบัญชา.....(ให้ระบุการสั่งการ หรือการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาในกรณีต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ และหากมีการออกเป็นคำสั่งหรือออกหนังสือให้ระบุด้วย).....

๗. บันทึกเพิ่มเติม (ถ้ามี).....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมาย
(.....)

หมายเหตุ : ๑. ข้อใดที่ไม่มีการดำเนินการไม่ต้องระบุ

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก หรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....

ที่...../.....(เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง).....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (ให้สืบสวนข้อเท็จจริง)

.....

ด้วย..... (ชื่อผู้กล่าวหา)ได้กล่าวหาว่า.....(ชื่อและตำแหน่ง
ของผู้ถูกกล่าวหา).....เรื่องกล่าวหาโดยย่อ หากมีเรื่องกล่าวหาหลายเรื่องให้
ระบุทุกเรื่อง)..... เหตุเกิดเมื่อ..... (ระบุวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือแต่งตั้งตัวบุคคลโดยให้ระบุชื่อและตำแหน่งผู้สืบสวน
ข้อเท็จจริง) สืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นประธานกรรมการ
๒. (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการ
๓. (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ดำเนินการสืบสวน
พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙
ให้แล้วเสร็จ แล้วเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) เห็นว่ากรณีมีมูล
ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสืบสวนพาดพิง
ไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่น และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) พิจารณา
ในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีส่วนร่วมหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำในเรื่องที่
สืบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) รายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อผู้ออกคำสั่ง).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุชื่อเรื่อง ให้ระบุเรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือเรื่องให้สืบสวนข้อเท็จจริง (แล้วแต่กรณี)
 ๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งปัจจุบัน และขณะเกิดเหตุ
 ๓. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง
 ๔. ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
 ๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

บันทึกการแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา ตามข้อ ๒๒

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา).....ซึ่งถูกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ตามคำสั่ง.....
(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง(หรือให้สืบสวนข้อเท็จจริง) ได้แจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหาให้.....
(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา)ตำแหน่ง.....ผู้ถูกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. เรื่องที่ถูกล่าวหา.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกล่าวหา
ให้ผู้ถูกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด
ตามมาตราใด).....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุน
ข้อกล่าวหา).....

๒.๑ พยานบุคคล.....(ย่อคำให้การพยานทุกปาก ทั้งนี้จะระบุหรือไม่ระบุ
ชื่อพยานก็ได้ โดยให้คำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน).....

๒.๒ พยานเอกสาร.....(สรุปเนื้อหาโดยย่อ)

.....

๒.๓ พยานวัตถุ.....

.....

ในการสืบสวนข้อเท็จจริงนี้ ผู้ถูกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้
เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง)
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกล่าวหา).....ได้รับแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา และได้รับ
บันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ถูกล่าวหา
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. การแจ้งเรื่องที่ถูกล่าวหา กรณีของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงร่วมแจ้งข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด และให้กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว ลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำแบบ ดว.ตร. ๒/๒ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ๑ ฉบับ อีก ๒ ฉบับ ให้ผู้ถูกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกล่าวหา ลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่รับทราบแล้วนำมารวมไว้ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ๑ ฉบับ
 ๒. ในกรณีที่ผู้ถูกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกล่าวหา ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) แจ้งให้ผู้ถูกล่าวหา ทราบว่า การกระทำตามที่ถูกล่าวหา มีมูลความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด หากผู้ถูกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๓. พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ ให้ระบุเท่าที่มี
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๒. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงร่วมสืบสวนข้อเท็จจริงไม่น้อยกว่าสองคน และให้กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
 ๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

บันทึกถ้อยคำพยาน

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

.....

บันทึกที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ สกุล พยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....
อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่ง และสังกัดด้วย).....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า
ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง..... (ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง.....
ถูกกล่าวหาว่า.....ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...../.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือให้สืบสวน
ข้อเท็จจริง) และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง)
มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
(หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) อาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง)
มิได้ทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ
และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำ
ที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง)

.....ลายมือชื่อ..... พยาน

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อ สกุล พยาน)ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อ
ต่อหน้าข้าพเจ้า

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง)

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)
.....ลายมือชื่อ..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. ให้ใช้แบบ ดว.ตร. ๒/๔ ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหาและบุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
 ๒. การสอบปากคำพยานของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงร่วมสอบปากคำไม่น้อยกว่าสองคน และให้กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย
 ๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้สั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริง).....

ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../..... ลงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ. เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือให้สืบสวนข้อเท็จจริง).....
(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง.....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่อง
.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือคำสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริง) ดังกล่าวเมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ. และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) ได้สืบสวน
ข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙
เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก(มีผู้กล่าวหาหรือรายงานว่าอย่างไร).....

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่า.....(สรุปย่อคำชี้แจงข้อเท็จจริงของ
ผู้ถูกกล่าวหา).....

.....
.....
.....

๓. ผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

๓.๑ พยานบุคคล(ย่อคำให้การพยานทุกปาก)

๓.๒ พยานเอกสาร(สรุปเนื้อหาโดยย่อและแจ้งที่มาของเอกสาร).....

๓.๓ พยานวัตถุ(แจ้งที่มาของพยานวัตถุ)

๔. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) แจ้งเรื่องที่ถูกล่ามถาม
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....
ทราบแล้วตามบันทึกแจ้งเรื่องที่ถูกล่ามถาม ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๕. ผู้ถูกกล่าวหารับทราบเรื่องที่ถูกล่ามถามและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาแล้ว ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ถ้อยคำแก้เรื่องที่ถูกล่ามถามว่า.....(ย่อคำชี้แจงหรือถ้อยคำ
แก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา)

๖. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ประชุมพิจารณาลงมติ (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณา) แล้วเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวนข้อเท็จจริงกำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการอันมีมูลความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าไม่มีพยานหลักฐานยืนยันการกระทำผิด หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิด หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ให้เสนอยุติเรื่อง ถ้าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด หากมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้มีความเห็นให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อไป และการสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่ามีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญา หรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วยหรือไม่)

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง) จึงขอเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป รวมเอกสาร.....แผ่น

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ (หรือผู้สืบสวนข้อเท็จจริง)
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. การประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อลงมติตามข้อ ๒๔ ต้องมีกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด และให้กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง
 ๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../.....(เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
.....

ด้วย.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง.....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดย.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหาย่อ ๆ
พอให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจได้หากมีเรื่องกล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....
เหตุเกิดเมื่อ.....(ระบุวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคล
ดังต่อไปนี้

๑.(ชื่อและตำแหน่ง) เป็นประธานกรรมการ
๒.(ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการ
๓.(ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้แล้วเสร็จ แล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการตำรวจ
ผู้อื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการ
ในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วยให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อผู้ออกคำสั่ง).....
(.....)
(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งปัจจุบัน
และขณะเกิดเหตุ
 ๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ
ผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง
 ๓. ในกรณีจำเป็นให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๓๘

เรื่อง การสอบสวน.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ได้รวบรวม
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วเสร็จ จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด
ตามมาตราใด).....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา.....(สรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุน วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็น
การสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๒.๑ พยานบุคคล.....(ย่อคำให้การพยานทุกปาก ทั้งนี้จะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้
โดยให้คำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน).....

.....

๒.๒ พยานเอกสาร.....(สรุปเนื้อหาโดยย่อ).....

.....

๒.๓ พยานวัตถุ.....

.....

ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยืนยันคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ
และมีสิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า..... (ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่เดือน..... พ.ศ.

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

- หมายเหตุ :
๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
 ๒. การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ ดว.ตร. ๓/๒ นี้ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ อีก ๒ ฉบับ ให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อวัน เดือน ปี ที่รับทราบ แล้วนำมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
 ๓. พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ ให้ระบุเท่าที่มี
 ๔. ในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย
 ๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
.....

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง.....
อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา).....
ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา
หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/
ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อ หน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้เข้าร่วมฟัง
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อ
ต่อหน้าข้าพเจ้า

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

- หมายเหตุ :
๑. ให้ใช้แบบ ดว.ตร. ๓/๓ นี้บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
 ๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๓. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะทำการสอบสวนปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบสวนปากคำก็ได้ และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
 ๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

บันทึกถ้อยคำพยาน

เรื่อง การสอบสวน.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

.....

สอบสวนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ สกุล พยาน)..... อายุ ปี สัญชาติ ศาสนา
อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย).....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....
(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง.....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)..... ที่...../..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็น
ความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา
หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/
ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....ลายมือชื่อ..... พยาน

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อ สกุล พยาน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ ดว.ตร. ๓/๔ ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบสวนปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะทำการสอบสวนปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบสวนปากคำก็ได้ และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

รายงานการสอบสวน

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวน(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....
ตำแหน่ง.....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง(เรื่องที่กล่าวหา
ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)..... นั้น

ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงาน
การสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร
ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา
ให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย.....(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด).....

๓.(ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า
(ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาได้ความ
ว่า.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๕๔
หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๕๕ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น
พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. โดย.....(อธิบาย
การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
หรือให้ถ้อยคำ หรือขอสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหา
ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า..... (รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการ
ดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการ
สอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบ
แก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๕๔
หรือ งดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๕๕ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐาน

ที่ทดสอบสวนนั้นพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วยและในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย)

๗. ผลการสอบสวน

๗.๑ พยานบุคคล(ย่อคำให้การพยานทุกปาก)

๗.๒ พยานเอกสาร(สรุปเนื้อหาโดยย่อและแจ้งที่มาของเอกสาร).....

๗.๓ พยานวัตถุ(แจ้งที่มาของพยานวัตถุ)

๘. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้วเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าไม่มีพยานหลักฐานยืนยันการกระทำความผิด หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิด หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ให้เสนอยุติเรื่อง ถ้าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย เป็นความผิดวินัยกรณีใด ฐานใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือไม่ อย่างไร หรือไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ทดสอบสวนนั้น หากให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ อย่างไร และการสอบสวนพบว่ามีมูลอันเป็นการกระทำความผิดอาญา หรือมีกรณีความเสียหายทางแพ่งอยู่ด้วยหรือไม่).....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป รวมเอกสาร.....แผ่น

.....ลายมือชื่อ..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....ลายมือชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....ลายมือชื่อ..... ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

- หมายเหตุ :
๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๔๑ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
 ๒. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่/.....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง).....
เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจพักราชการ

ด้วย(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการ).....ข้าราชการตำรวจ(ระบุประเภท).....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัดรับเงินเดือน (ระดับ).....ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท
มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา
หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา)..... ในเรื่อง.....

และมีเหตุให้พักราชการได้ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๖๘ (...)
คือ.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๖๘ (...)
จึงให้(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการ)..... พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัย
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่เป็นต้นไป

อนึ่ง ผู้ถูกสั่งพักราชการตามคำสั่งนี้ มีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.พ.ค.ตร.
ได้ตามมาตรา ๑๔๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบ
เรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ และหากผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจพิจารณา
วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ได้ตามมาตรา ๑๔๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุเรื่องที่ถูกต้องตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
 ๒. การระบุเหตุพักราชการตามข้อ ๖๘ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)

ที่ .../.....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง).....

เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย ... (ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ข้าราชการตำรวจ(ระบุประเภท)
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัดรับเงินเดือน (ระดับ).....
ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้ง
กรรมการสอบสวนหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา) ในเรื่อง.....
และมีเหตุให้พักราชการได้ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๖๘ (...) คือ
.....
และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้สั่งพักราชการนั้น
จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๗๕ จึงให้
(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟัง
ผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัย ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามคำสั่งนี้ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร.
ได้ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่
วันทราบคำสั่ง และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดี
ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ตามมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภายใน
๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร.

หาก ก.พ.ค.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดี
ต่อศาลปกครองได้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุเรื่องที่ถูกต้องตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
 ๒. การระบุเหตุพิกษการตามข้อ ๖๘ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....

ที่ .../.....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง).....

เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).... ที่...../..... ลงวันที่.... เดือน พ.ศ.
สั่งให้(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)....ข้าราชการตำรวจ(ระบุ
ประเภท).... ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด..... รับเงินเดือน (ระดับ).....
ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท(พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน).....
ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป และ.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้
ออกจากราชการไว้ก่อน).....ได้ (ร้องทุกข์หรืออุทธรณ์) นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า(คำร้องทุกข์หรือคำอุทธรณ์)..... ฟังขึ้นและ
ไม่สมควรที่จะให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
(พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๗๑ หรือข้อ ๗๕
จึงให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน) (กลับเข้าปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....โดยให้ได้รับเงินเดือน (ระดับ)
ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ : ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....

ที่ .../.....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง).....

เรื่อง ยุติเรื่อง และให้ข้าราชการตำรวจ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).... ที่...../..... ลงวันที่.... เดือน พ.ศ.
สั่งให้(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ข้าราชการตำรวจ(ระบุประเภท).....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
รับเงินเดือน (ระดับ).....ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท(พักราชการหรือออกจาก
ราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า (ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการ
หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....มิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๗๙ (...)
จึงให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน) (กลับเข้าปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... โดยให้ได้รับเงินเดือน (ระดับ)
ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ : ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....

ที่ .../.....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง).....

**เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)
และลงโทษ (ภาคทัณฑ์/ทัณฑกรรม/กักขัง/กักขัง/ตัดเงินเดือน)**

ตามคำสั่ง(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).... ที่...../..... ลงวันที่.... เดือน พ.ศ.
สั่งให้(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ข้าราชการตำรวจ(ระบุประเภท).....ตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด..... รับเงินเดือน (ระดับ).....ขั้น.....บาท
เบิกลด.....บาท(พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน).....
ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการ
หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... มิได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้อง
ออกจากราชการ แต่รับฟังได้ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา ๑๑๑ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีพฤติการณ์คือ.....
(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๔ และมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ ข้อ ๗๙ (...)
จึงให้.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน) (กลับเข้าปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....โดยให้ได้รับเงินเดือน (ระดับ).....
ขั้น.....บาท เบิกลด.....บาท และลงโทษ..... (ระบุโทษที่ลง).....
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์
ให้ทำคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์
หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบผล
การวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

หาก ก.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ : ๑. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....
 ที่.../...(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง)....
 เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ)
 มีกรณีถูกพิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น หรือถูกสืบสวนข้อเท็จจริง หรือถูกตั้งกรรมการสอบสวน
 โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามหนังสือสั่งการของ.....(ยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่งของผู้บังคับบัญชา
 ที่สั่งการ)..... ลงวันที่..... หรือตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ
 หรือหน่วยที่สั่งการ)..... ที่/..... ลงวันที่..... ผลการพิจารณาพฤติการณ์และ
 หลักฐานในเบื้องต้น หรือสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนทางวินัยฟังได้เป็นที่ยุติว่า(ยศ ชื่อ สกุล
 ผู้ถูกลงโทษ) กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน(ระบุฐานความผิดตามที่
 บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๑๑๑ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
 โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้

.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัยว่าควรรับโทษสถานใด
 สถานหนึ่งและระบุเหตุอันควรลดหย่อนที่นำมาประกอบการพิจารณาลดโทษเป็นภาคทัณฑ์)

.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ หมวด ๑๑ อำนาจการลงโทษ
 อัตราทะ และลงโทษความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์(ยศ ชื่อ สกุล
 ผู้ถูกลงโทษ).....

อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
 ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑
 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย
 อุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัย
 อุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบ
 ผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

หาก ก.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
 ๒. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)....
 ที่.../....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง)....
 เรื่อง ลงโทษทัณฑ์การกรม

ด้วย(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ).....ตำแหน่ง (ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ)
 มีกรณีถูกพิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น หรือถูกสืบสวนข้อเท็จจริง หรือถูกตั้งกรรมการ
 สอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามหนังสือสั่งการของ.....(ยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่ง
 ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ)..... ลงวันที่..... หรือตามคำสั่ง(ระบุชื่อ
 ส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)..... ที่...../.....ลงวันที่..... ผลการพิจารณา
 พฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น หรือสืบสวนข้อเท็จจริง หรือสอบสวนทางวินัยฟังได้เป็นที่ยุติว่า
(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ)กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน(ระบุ
 ฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย)..... ตามมาตรา ๑๑๑ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีพฤติการณ์การกระทำความผิด ดังนี้

.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๔ หมวด ๑๑ อำนาจการลงโทษ
 อัตราทะ และการลงโทษ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้ลงโทษทัณฑ์การกรม(ยศ ชื่อ สกุล
 ผู้ถูกสั่งลงโทษ)โดยให้(ระบุงานที่จะให้ปฏิบัติ).....
 เป็นเวลา.....วัน (.....ระบุตัวหนังสือ.....) ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
 ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑
 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย
 อุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัย
 อุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบ
 ผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

หาก ก.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
 ๒. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)....
 ที่.../...(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง)....
 เรื่อง ลงโทษกักขัง/กักขัง

ด้วย(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
 มีกรณีถูกพิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น หรือถูกสืบสวนข้อเท็จจริงหรือถูกตั้งกรรมการ
 สอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามหนังสือสั่งการของ.....(ยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่ง
 ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ).....ลงวันที่.....หรือตามคำสั่ง(ระบุชื่อ
 ส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ) ที่...../..... ลงวันที่.....ผลการพิจารณา
 พฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น หรือสืบสวนข้อเท็จจริง หรือสอบสวนทางวินัย ฟังได้เป็นที่ยุติว่า
(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ).....กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....(ระบุฐานความผิด
 ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....ตามมาตรา ๑๑๑ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
 โดยมีพฤติการณ์การกระทำความผิด ดังนี้

.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ หมวด ๑๑ อำนาจ
 การลงโทษ อัตราทะ และการลงโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้ลงโทษ.....(ระบุระดับโทษ)
 (ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ).....ไว้ มีกำหนด.....วัน (...ระบุตัวหนังสือ...)

อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
 ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑
 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย
 อุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัย
 อุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบ
 ผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

หาก ก.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
 ๒. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)....
ที่.../....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง)....
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกพิจารณาพฤติการณ์และหลักฐานในเบื้องต้น หรือถูกสืบสวนข้อเท็จจริง หรือถูกตั้งกรรมการ
สอบสวนโดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามหนังสือสั่งการของ.....(ยศ ชื่อ สกุล และตำแหน่ง
ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการ)ลงวันที่..... (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วย
ที่สั่งการ)..... ที่...../.....ลงวันที่..... ผลการพิจารณาพฤติการณ์
และหลักฐานในเบื้องต้น หรือสืบสวนข้อเท็จจริง หรือสอบสวนทางวินัย พังได้เป็นที่ยุติว่า
.....(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกลงโทษ).....กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่
บัญญัติไว้ในกฎหมาย)..... ตามมาตรา ๑๑๑ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
โดยมีพฤติการณ์การกระทำความผิด ดังนี้

.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙ หมวด ๑๑ อำนาจการลงโทษ
อัตราโทษ และการลงโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน(ยศ ชื่อ สกุล
ผู้ถูกลงโทษ) เป็นเวลา.....เดือน (...ระบุตัวหนังสือ...) ทั้งนี้ ตั้งแต่ เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
ของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และหากประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัย
อุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครอง ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำวินิจฉัย
อุทธรณ์ หรือภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอทราบ
ผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

หาก ก.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสาม ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุนามตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
 ๒. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)....
ที่.../....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง)....
เรื่อง ลงโทษปลดออกจากราชการ

ด้วย(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ)ตำแหน่ง(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ)....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วย
ที่สั่งการ).....ที่...../.....ลงวันที่..... ผลการสอบสวนรับฟังได้ว่า(ยศ ชื่อ สกุล
ผู้ถูกสั่งลงโทษ) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ใน
กฎหมาย)..... ตามมาตรา ๑๑๒ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้

.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

.....
.....
.....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงให้ลงโทษปลด(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ)
ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่ เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร.
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด
ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ตามมาตรา ๑๔๒
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

หาก ก.พ.ค.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดี
ต่อศาลปกครองได้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ :
๑. การระบุนาตราความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
 ๒. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด
 ๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง
 ๔. ในกรณีที่ออกคำสั่งลงโทษตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แก้ไขข้อความวรรคสี่แทน ดังนี้

“อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ถูกลงโทษ โดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น ตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือหากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ตามมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕”

๕. ในกรณีที่ออกคำสั่งลงโทษตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้แก้ไขข้อความวรรคสี่แทน ดังนี้

“อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ตามมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕”

คำสั่ง(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยที่สั่งการ)....
ที่.../....(เลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง)....
เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ด้วย(ยศ ชื่อ สกุล ผู้ถูกสั่งลงโทษ)ตำแหน่ง(ปัจจุบันและขณะเกิดเหตุ).....
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วย
ที่สั่งการ)..... ที่...../..... ลงวันที่.....ผลการสอบสวนรับฟังได้ว่า.....(ยศ ชื่อ สกุล
ผู้ถูกสั่งลงโทษ).....กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....(ระบุฐานความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย).....
ตามมาตรา ๑๑๒ (...) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิด ดังนี้
.....(ระบุพฤติการณ์หรือการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัย).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่ เป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร.
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด
ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ตามมาตรา ๑๔๒
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

หาก ก.พ.ค.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสี่ ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดี
ต่อศาลปกครองได้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อเต็มผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ :

๑. การระบุมাত্রาความผิด ถ้าผิดหลายอนุมาตรา ให้ระบุทุกอนุมาตรา
๒. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ จะต้องปรับฐานความผิด บทมาตรา และลงโทษตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด
๓. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออกหรือเพิ่มเติมให้ตรงกับข้อเท็จจริง
๔. ในกรณีที่ออกคำสั่งลงโทษตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แก้ไขข้อความวรรคสี่แทน ดังนี้

“อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ถูกลงโทษ โดยไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น ตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือหากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ตามมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕”

๕. ในกรณีที่ออกคำสั่งลงโทษตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้แก้ไขข้อความวรรคสี่แทน ดังนี้

“อนึ่ง หากผู้ถูกสั่งลงโทษจะอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ตามมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ตารางอำนาจและอัตราการลงทุนข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักยาม	กักขัง	ตัดเงินเดือน
นายกรัชมณตรี	- ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บัญชาการและจเรตำรวจ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บัญชาการและรองจเรตำรวจ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับการ	-	๑๕ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้กำกับ	-	๒๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้กำกับและสารวัตรใหญ่	-	๓๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- สารวัตร	-	๖๐ วัน	๓๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองสารวัตร	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับหมู่				

ตารางอำนาจและอัตราการลงทุนข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักยาม	กักขัง	ตัดเงินเดือน
ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ	- รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจ แห่งชาติ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บัญชาการและจเรตำรวจ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บัญชาการและรองจเรตำรวจ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับการ	-	๑๕ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้กำกับการ	-	๒๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้กำกับการและสารวัตรใหญ่	-	๓๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- สารวัตร	-	๖๐ วัน	๓๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองสารวัตร	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับหมู่				

ตารางอำนาจและอัตราค่าธรรมเนียมชำระราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักยาม	กักขัง	ตัดเงินเดือน
ผู้บัญชาการ	- รองผู้บัญชาการและรองจเรตำรวจ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับการ	-	-	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้กำกับการ	-	๑๕ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้กำกับการและสารวัตรใหญ่	-	๒๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- สารวัตร	-	๓๐ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองสารวัตร	-	๖๐ วัน	๓๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- ผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน
	- รองผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๙๐ วัน	๔๕ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน

ตารางอำนาจและอัตราค่าธรรมเนียมชำระราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักยาม	กักขัง	ตัดเงินเดือน
ผู้บังคับการ	- รองผู้บังคับการ - ผู้กำกับการ - รองผู้กำกับการและสารวัตรใหญ่ - สารวัตร - รองสารวัตร - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- - - - - ๓ วัน ๓ วัน	- ๓ วัน ๕ วัน ๗ วัน ๑๕ วัน ๖๐ วัน ๖๐ วัน	- - - - ๗ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน	- ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน
ผู้กำกับการ	- รองผู้กำกับการ - สารวัตร - รองสารวัตร - ผู้บังคับหมู่ - รองผู้บังคับหมู่	- - - ๓ วัน ๓ วัน	๑ วัน ๓ วัน ๗ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน	- - ๓ วัน ๑๕ วัน ๑๕ วัน	- ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน - ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน

ตารางอำนาจและอัตราการลงโทษข้าราชการตำรวจที่ ก.ตร. กำหนด

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ทัณฑ์กรรม	กักยาม	กักขัง	ตัดเงินเดือน
สารวัตร	- รองสารวัตร	-	๑ วัน	-	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน
	- ผู้บังคับหมู่	๑ วัน	๒๐ วัน	๑๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน
	- รองผู้บังคับหมู่	๓ วัน	๒๐ วัน	๑๐ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน
รองสารวัตร	- ผู้บังคับหมู่	๑ วัน	๑๕ วัน	๗ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน
	- รองผู้บังคับหมู่	๒ วัน	๑๕ วัน	๗ วัน	ไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๑ เดือน

- หมายเหตุ**
- ผู้กระทำผิดจะถูกลงโทษ ต้องเป็นผู้ที่อยู่ใต้การปกครองบังคับบัญชาของผู้สั่งลงโทษ ไม่ว่าโดยตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง การไปช่วยราชการ การเข้ารับการศึกษอบรม หรืออื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
 - กรณีผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษเป็นตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยที่ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยงาน ให้มีอำนาจลงโทษได้ตามอำนาจลงโทษของหัวหน้าหน่วยงานที่เหนือตนขึ้นไปหนึ่งชั้น เช่น รองผู้กำกับการและสารวัตรใหญ่หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงาน ให้มีอำนาจลงโทษเท่ากับผู้กำกับการ เป็นต้น

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ตร. ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๒๓(๒) บัญญัติให้ ก.ตร. มีหน้าที่และอำนาจในการออกกฎ ก.ตร. เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ประกอบกับมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม มาตรา ๑๒๔ วรรคสี่ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง มาตรา ๑๒๖ วรรคสี่ มาตรา ๑๓๑ วรรคหก และมาตรา ๑๓๗ วรรคสาม บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัย การรายงานการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ตร. นี้